

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 і від 27 червня 2007 р. № 879» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови, подані листом Державного агентства автомобільних доріг України від 03.06.2020 № 1719/1/1011.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику), Державна регуляторна служба України

встановила:

Згідно з інформацією, наведеною в розділі II наданого до проекту постанови Аналізу регуляторного впливу, цілями державного регулювання, які намагається досягнути розробник, є низка проблемних питань, що потребують врегулювання з метою створення єдиних прозорих умов та підходу к процесу користування місцевими дорогами та дорогами України загального користування транспортними засобами, вагові або габаритні параметри яких перевищують встановлені законодавством України нормативи.

Свого часу, проект постанови, а також документи, що додаються до нього вже був предметом розгляду ДРС.

За результатами розгляду проекту постанови, а також документів, що додавались до нього, приймаючи до уваги, що під час його розгляду зауважень та пропозицій в порядку, встановленому Законом про регуляторну політику не надходило, ДРС прийняла рішення від 06.01.2020 № 6 про відмову в погодженні проекту регуляторного акта з причин, вказаних в означеному рішенні.

Однак, проект регуляторного акта, що наразі надійшов на розгляд та погодження, не може бути погоджений ДРС у наданій редакції з огляду на таке.

Прийняття проекту наказу здійснюється не у відповідності з визначеним статтею 4 Закону про регуляторну політику принципом *прозорості та врахування громадської думки*.

Вказаний принцип, передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної

301102200117511
02001

діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому статтею 4 Закону про регуляторну політику порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

На адресу ДРС від Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України» та від Комітету з транспортного права при Національній асоціації адвокатів України надійшли листи від 15.06.2020 № 1/14-4/402п та від 30.06.2020 № 106-06 відповідно, стосовно зауважень та пропозицій до проекту постанови (копії додаються). Як вбачається з копії повідомлення про оприлюднення проекту постанови на офіційному сайті розробника його було розміщено 9 червня 2020 року з місячним терміном прийняття пропозицій та зауважень. Тобто зауваження Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України та Комітету з транспортного права при Національній асоціації адвокатів України були подані у період, встановлений розробником.

Акцентуємо увагу розробника, що відповідно до частини сьомої статті 9 Закону про регуляторну політику всі зауваження і пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

Таким чином, проект наказу потребує доопрацювання з урахуванням вищевказаних зауважень.

Виходячи із наведеного, за результатами розгляду положень проекту наказу та АРВ встановлено, що проект розроблено з порушенням основних принципів державної регуляторної політики, а саме: прозорості та врахування громадської думки, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику.

Керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 і від 27 червня 2007 р. № 879».

Додаток:

копія звернення на 9 арк. в 1 прим.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

Вих.№ 1/14-У/40
від 15.06.2020р.

**Т.в.о. Голови Державної
регуляторної служби України
Мірошніченку О.М.**

Шановний Олегу Миколайовичу!

Користуючись нагодою, засвідчую Вам свою повагу та звертаюся від імені українських перевізників – учасників Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України, інтереси яких представляє АсМАП України.

На офіційному сайті Державної регуляторної служби України розміщений лист Укравтодору з проханням щодо погодження проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 і від 27 червня 2007 р. № 879».

Відповідно до пояснювальної записки даний проект постанови передбачає застосування диференційованих норм в залежності до типу транспортних засобів, а також гармонізацію національного законодавства з деякими вимогами Директиви Ради 96/53/ЄС.

Однак, здійснивши аналіз цього проекту постанови, можна констатувати, проектом постанови пропонується встановити навантаження для здвоєних осей лише 17 тонн, а для строєних осей залишити без змін, тобто 22 тонни.

Угодою про асоціацією між Україною та Європейським союзом, передбачено імплементацію в повному обсязі Директиви Ради 96/53 ЄС, якою визначено встановлення навантажень на вісі (здвоєні та строєні) для більш поширених типів транспортних засобів, які також використовують українські міжнародні автоперевізники, на рівні 18 т та 24 т відповідно.

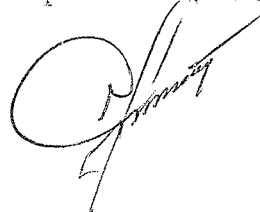
На нашу думку, цей проект постанови не вирішує проблеми проїзду великогабаритних та великовагових транспортних засобів та потребує доопрацювання в частині її повної гармонізації з усіма вимогами Директиви Ради 96/53/ЄС.

Враховуючи викладене, прошу Вас не погоджувати надісланий проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 і від 27 червня 2007 р. № 879».

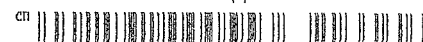
Сподіваюся на Вашу підтримку у вирішенні цього питання.

З повагою,

Президент АсМАП України

Л.М. Костюченко

Вих. № 106-06 від 30 червня 2020 року

Державна регуляторна служба України
01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11
inform@dkrp.gov.ua

ЗАУВАЖЕННЯ

до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року №1306 і від 27 червня 2007 року №879»

[1.] Національна асоціація адвокатів України (далі – НААУ) у відповідності до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» є всеукраїнською недержавною некомерційною неприбутковою професійною організацією, яка об'єднує всіх адвокатів України з метою забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування, створена на засадах професійної належності – виражає Вам свою Високу повагу.

[2.] Одним з ключових завдань НААУ є участь адвокатської спільноти в розвитку національного права України, а також практики застосування норм матеріального і процесуального права України.

[3.] Разом з тим, при НААУ діє Комітет з транспортного права (надалі – Комітет), що є постійно діючим колегіальним дорадчим органом, утвореним при Національній асоціації адвокатів України (далі – НААУ) розпорядженням Голови НААУ, РАУ.

[4.] Так, Комітету стало відомо, що 09 червня 2020 року на офіційному веб-сайті Державного агентства автомобільних доріг України (далі – Укравтодор) опубліковано проект нормативно-правового акту (далі – Проект НПА) - постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року №1306 і від 27 червня 2007 року №879».

[5.] Основні засади державного регулювання у сфері вантажного автомобільного транспорту в частині перевезення вантажів з перевищенням допустимих нормативних вагових параметрів транспортних засобів регулюються:

- [5.1.] Законом України «Про автомобільний транспорт»;
- [5.2.] Законом України «Про дорожній рух»;
- [5.3.] Законом України «Про автомобільні дороги»;
- [5.4.] Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»;
- [5.5.] Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності»;
- [5.6.] Законом України «Про адміністративні послуги»;
- [5.7.] Законом України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України»;
- [5.8.] Постановою Уряду України №1306 від 10.10.2006 року «Про Правила дорожнього руху»;
- [5.9.] Постановою Уряду України №879 від 27.06.2007 року «Про заходи щодо збереження автомобільних доріг загального користування» у частині затвердження Порядку здійснення габаритно-вагового контролю та справляння плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і

механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні (*далі – Порядок №879*);

[5.10.] Постановою Уряду України №30 від 18.01.2001 року «Про проїзд великогабаритних та великовагових транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами», якою затверджено Правила проїзду великогабаритних та великовагових транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами (*далі – Правила №30*).

[5.11.] Постановою Уряду України №1569 від 24.10.2002 року «Про затвердження Порядку справляння єдиного збору у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон» (*далі – Порядок №1569*).

[5.12.] Постановою Уряду України №795 від 04.06.2007 року «Про затвердження переліку платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби, і розміру плати за їх надання».

[6.] Акцент на важливих, конкретних та доречних положеннях у Зауваженні робиться шляхом їх підкреслення. Конкретність акцентів також мотивується цитуванням чинних Законів України та підзаконних нормативно-правових актів, де кожне використане поняття та термін є важливими для розуміння так, як воно повинно застосовуватися на практиці і здійснено у відповідності до методів аналізу академічної науки «Юридична логіка» та лексико-граматичного аналізу побудови тексту нормативно-правових актів.

При цьому, за основу використання методу формальної логіки використано наукові праці професорів Бандурки О.М., Карпенка І.В., Тягло О.В., Юркевича О.М., Гвоздіка О. І., Щербини О.Ю., Комахи Л.Г.

[7.] Проектом НПА пропонується внести зміни зокрема і до постанови Уряду України №879 від 27.06.2007 року у частині, що стосується Ставок плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні.

[8.] Зміни до постанови Уряду України №879 не відповідають вимогам Законів України у сфері регуляторної політики, дозвільної системи, автомобільного транспорту та адміністративних послуг, а їх недотримання суб'єктами господарювання може ставитися їм у вину із застосуванням відповідальності, а саме:

[9.] Статтею 29 Закону України «Про дорожній рух» передбачено, що з метою збереження автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, допускається за наявності дозволу на участь у дорожньому русі таких транспортних засобів. Порядок видачі дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, та розмір плати за його отримання встановлюються Кабінетом Міністрів України.

[10.] Вартість адміністративної послуги з видачі Дозволу визначена пунктом 10¹ постанови Уряду України №795 від 04.06.2007 року «Про затвердження переліку платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби, і розміру плати за їх надання» у розмірі 95,00 (дев'яносто п'ять) гривень.

[11.] Статтею 33 Закону України «Про автомобільні дороги» передбачено, що рух транспортних засобів, навантаження на вісь, загальна маса або габарити яких перевищують норми, встановлені державними стандартами та нормативно-правовими актами, дозволяється за погодженнями з відповідними органами у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

[12.] Пунктом 76 Додатку до Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» передбачено Дозвіл на участь у дорожньому

русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні (далі як *Дозвіл*).

[13.] Нормативні вагові та габаритні параметри транспортних засобів встановлені пунктом 22.5 Правил дорожнього руху, затверджених постановою Уряду України від 10 жовтня 2001 року №1306.

[14.] Згідно із пунктом 4 Правил №30 рух великовагових та великогабаритних транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами здійснюється на підставі дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, виданим перевізникові уповноваженим підрозділом Національної поліції, або документа про внесення плати за проїзд таких транспортних засобів.

[15.] Дозвіл оформлюється уповноваженим підрозділом Національної поліції на підставі погоджувальних документів з власниками вулично-дорожньої мережі, залізничних переїздів, мостового господарства, служб міського електротранспорту, електромереж, електрифікації, електрозв'язку, в яких визначаються умови і режим проїзду зазначених транспортних засобів.

[16.] Згідно із пунктом 9 Правил №30 у разі коли маршрут великогабаритних та великовагових транспортних засобів проходить автомобільними дорогами загального користування кількох областей та Автономної Республіки Крим, видача дозволу погоджується з Укравтодором.

[17.] Підпунктом 5 пункту 2 Порядку №879 встановлено, що дозвіл на рух - єдиний уніфікований документ, що видається уповноваженим органом відповідно до Правил проїзду великогабаритних та великовагових транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2001 р. № 30 «Про проїзд великогабаритних та великовагових транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 3, ст. 75), після внесення в установлених порядку і розмірі плати за проїзд таких транспортних засобів автомобільними дорогами загального користування, в якому визначаються умови експлуатації транспортних засобів протягом певного часу за встановленим маршрутом і який дає право на проїзд за таких умов (далі як *Плата за проїзд*).

[18.] Відповідно до пункту 28 Порядку №879 плата за проїзд автомобільними дорогами загального користування великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу вноситься перевізником за затвердженими ставками виходячи з вагових та/або габаритних параметрів транспортного засобу, протяжності маршруту, кількості перевезень. Погодження маршруту видається після внесення в установленому розмірі плати за проїзд.

[19.] Пункти 30 та 31 Порядку №879 містять формулу, за якою визначається розмір Плати за проїзд. Розмір Плати за проїзд визначається з урахуванням показників вагових та/чи габаритних параметрів транспортних засобів, відстаней проїзду, складу транспортного засобу.

[20.] Плата за проїзд великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу справляється за встановленими ставками залежно від маси такого транспортного засобу, навантаження на вісь (осі), габаритів та протяжності маршруту за формулою:

$$\Pi = (P_{зм} + P_{нв} + P_{г}) \times B,$$

де Π - розмір плати за проїзд;

$P_{зм}$ - розмір плати за перевищення загальної маси транспортного засобу за 1 кілометр проїзду;

$P_{нв}$ - розмір плати за перевищення навантаження на вісь (осі) (за одиничну + за здвоєну + за строєну) транспортного засобу за 1 кілометр проїзду;

Рг - розмір плати за перевищення габаритів (за висоту + за ширину + за довжину) транспортного засобу за 1 кілометр проїзду;

В - відстань перевезення, кілометрів.

Осі вважаються здвоєними або строєними, якщо відстань між зближеними (суміжними) осями не перевищує 2,5 метра.

[21.] Для строєних осей з одиночними шинами плата за перевищення допустимих навантажень на вісь (осі) збільшується у два рази (абзац 2 пункту 31 Порядку №879).

[22.] Таким чином, коментовані норми Порядку №879 надають змогу визначити склад Плати за проїзд, тобто її поняття.

[23.] Ставки плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні, затверджені постановою Уряду України №879 від 27.06.2007 року.

[24.] Відтак, чинне законодавство України передбачає необхідність отримання тільки Дозволу у разі бажання здійснити перевезення автомобільними дорогами транспортним засобом, вагові та/чи габаритні параметри якого, перевищують нормативні.

[25.] Правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів в Україні визначені Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

[26.] За приписом частини першої статті 1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» документ дозвільного характеру – це дозвіл, висновок, рішення, погодження, свідоцтво, інший документ в електронному вигляді (запис про наявність дозволу, висновку, рішення, погодження, свідоцтва, іншого документа в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань), який дозвільний орган зобов'язаний видати суб'єкту господарювання у разі надання йому права на провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності та/або без наявності якого суб'єкт господарювання не може проваджувати певні дії щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності.

[27.] Згідно частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються:

[27.1.] необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види;

[27.2.] дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру;

[27.3.] платність або безоплатність видачі (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру;

[27.4.] строк видачі документа дозвільного характеру або відмови у його видачі;

[27.5.] вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру;

[27.6.] строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа;

[27.7.] перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності;

[27.8.] перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання документа дозвільного характеру.

[28.] Пунктом 76 Додатку до Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» передбачено Дозвіл на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні.

[29.] Відповідно до припису статті 1 Закону України «Про Перелік документів у сфері господарської діяльності» **забороняється вимагати** від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

[30.] Таким чином, чинне на дату подання Проекту НПА, законодавство України передбачає необхідність отримання Дозволу у разі бажання здійснити перевезення автомобільними дорогами транспортним засобом, вагові та/чи габаритні параметри якого, перевищують нормативні.

[31.] Разом з цим, положення, які б встановлювали необхідність отримання «погоджень» чи «внесення Плати за проїзд», Закони України не містять.

[32.] Навпаки, згідно частини 11 статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», дії щодо одержання погоджень, висновків та інших документів, необхідних для видачі документа дозвільного характеру, вчиняються дозвільним органом, що оформляє документ дозвільного характеру, без залучення суб'єкта господарювання.

[33.] Таким чином, положення пунктів 2 та 28 Порядку №879 у частині, що зобов'язує суб'єкта господарювання отримувати «погодження маршруту» та вносити Плату за проїзд згідно із ставками, що пропонуються, *не відповідають приписам вищого за юридичною силою Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».*

[34.] Видача Дозволу здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про адміністративні послуги».

[35.] Адміністративна послуга - результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону (*частина 1 статті 1 Закону України «Про адміністративні послуги»*).

[36.] Частиною першою статті 5 Закону України «Про адміністративні послуги», встановлено питання найменування адміністративної послуги та підстави її отримання, перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, платність або безоплатність надання адміністративної послуги встановлюються **виключно законами**.

[37.] Забороняється вимагати від суб'єкта звернення документи або інформацію для надання адміністративної послуги, не передбачені законом (*частина 6 статті 9 Закону України «Про адміністративні послуги»*).

[38.] Стягнення за надання адміністративних послуг будь-яких додаткових не передбачених законом платежів або вимагання сплати будь-яких додаткових коштів забороняється (*частина 6 статті 11 Закону України «Про адміністративні послуги»*).

[39.] Статтею 75 Основного Закону України встановлено, що єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент - Верховна Рада України.

[40.] Пунктом 3 статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України віднесено прийняття законів.

[41.] Відповідно до статті 91 Конституції України, Верховна Рада України приймає закони, постанови та інші акти більшістю від її конституційного складу, крім випадків, передбачених цією Конституцією.

[42.] В пунктах 5, 22 частини 1 статті 92 Конституції України закріплено, що виключно законами України визначаються засади використання природних ресурсів, виключної (морської) економічної зони, континентального шельфу, освоєння космічного простору, організації та експлуатації енергосистем, транспорту і зв'язку; засади цивільно-правової

відповідальності; діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них.

[43.] Відповідно до статті 21 Закону України «Про транспорт» та статті 7 Закону України «Про автомобільні дороги» автомобільні дороги загального користування є складовою Єдиної транспортної системи України.

[44.] З огляду на пряму дію норм Конституції України, встановлення засад організації та експлуатації систем транспорту повинно здійснюватися лише законами, прийняття яких належить до виключних повноважень єдиного органу законодавчої влади - Верховної Ради України.

[45.] За змістом статті 3 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» автомобільні дороги загального користування не входять до складу об'єктів управління державною власністю.

[46.] Для реакції на позицію Розробника Проекту НПА слід послатися на Закон України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України». Названим законом врегульовано поняття Плати за проїзд, яка входить до складу єдиного збору і справляється виключно із транспортних засобів, які виконують перевезення у міжнародному сполученні.

[47.] Наявність названого закону свідчить про реалізацію повноважень щодо встановлення обов'язкового платежу (*Плати за проїзд*) законодавчим органом, а не органом виконавчої влади.

[48.] Закон України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» встановлює обов'язковість внесення Плати за проїзд виключно при міжнародних перевезеннях. Закон України, який би передбачав Плату за проїзд при здійсненні внутрішніх автомобільних перевезень вантажів станом на 30.06.2020р не прийнято.

[49.] Отже, встановлення постановою Уряду України №879 Ставок плати за проїзд, не повинно створювати для суб'єктів господарювання обов'язку по її сплаті, оскільки така встановлена не Законом, прийнятим Верховною Радою України, а підзаконним актом. Плата за проїзд не передбачена жодним Законом України, і не повинна справлятися з набранням чинності Законами України «Про адміністративні послуги» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

[50.] Згідно із частинами першою, другою статті 3 Закону України «Про Кабінет Міністрів України», діяльність Кабінету Міністрів України ґрунтується на принципах верховенства права, законності, поділу державної влади, безперервності, колегіальності, солідарної відповідальності, відкритості та прозорості. Кабінет Міністрів України здійснює виконавчу владу на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

[51.] Відповідно до частини першої статті 49 цього Закону Кабінет Міністрів України на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, видає обов'язкові для виконання акти - постанови і розпорядження.

[52.] Основні повноваження Кабінету Міністрів України визначені статтею 20 Закону України «Про Кабінет Міністрів України», серед яких, питання організації та експлуатації транспорту, **не значаться.**

[53.] *Уряд України не має повноважень на встановлення Ставок Плати за проїзд.*

[54.] У Аналізі регуляторного впливу до Проекту НПА, Розробник зазначає про наявність конфлікту між нормами закону «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» та Постановою №879.

[55.] Проте, Розробником залишено поза увагою норми Порядку №1569, яким також, відмінно регулюються питання Плати за проїзд.

[56.] Крім цього, Розробником Проекту НПА залишені поза увагою положення пунктів 21 та 31-1 Порядку №879, текст оригіналу яких наводиться:

[57.] «21. У разі виявлення факту перевищення хоча б одного вагового та/або габаритного нормативного параметра більш як на 2 відсотки подальший рух транспортного засобу забороняється до внесення плати за його проїзд автомобільними дорогами загального користування (далі - плата за проїзд). Плата за проїзд великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу, що рухався без відповідного дозволу, здійснюється у подвійному розмірі за пройденої частини маршруту по території України.

У разі здійснення руху з порушенням умов, визначених у дозволі на рух, подвійний розмір застосовується в частині перевищення фактичних показників над показниками, визначеними у дозволі, за пройденої частини маршруту.»

(пункт 21 Порядку №879)

[58.] «Якщо рух здійснюється без відповідного дозволу або внесення плати за проїзд великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу, така плата визначається за пройденої частини маршруту по території України або за частину, яку перевізник має намір проїхати, у разі перевищення нормативу хоча б одного вагового або габаритного параметру:

- до 10 відсотків - у подвійному розмірі;
- на 10-40 відсотків - у потрійному розмірі;
- більше як на 40 відсотків - у п'ятикратному розмірі.

(пункт 31-1 Порядку №879)

[59.] Оскільки, сам по собі Порядок визначення розміру Плати за проїзд (пункт 20 цього Заперечення) вже передбачає можливість збільшення її розміру прямопропорційно від збільшення ваги транспортного засобу, то положення пунктів 21 та 31-1 Порядку №879 кратно збільшують розмір Плати за проїзд **виключно** через критерій відсутності Дозволу.

[60.] Положення пунктів 21 та 31-1 Порядку №879 носять характер норм, що передбачають відповідальність автомобільних перевізників, які здійснюють великовагові/великогабаритні перевезення без Дозволу, адже в них чітко прослідковується диспозиція (дія: рух без відповідного Дозволу) та санкція (покарання: кратне збільшення Плати за проїзд).

[61.] Коментовані норми також потребують приведення у відповідність до статті 92 Конституції України, позаяк питання встановлення юридичної відповідальності та покарань належать до виключної компетенції Верховної ради України.

[62.] Крім цього, Розробником Проекту НПА не враховано відсутності такої адміністративної послуги, як «погодження Укравтодору» (пункт 16 цього Зауваження), отримання якої передбачає необхідність внесення Плати за проїзд.

[63.] Погодження та подальше прийняття Проекту НПА не усуне існуючих суперечностей між коментованими нормативно-правовими актами.

[64.] Враховуючи вимогу Основного Закону України до законодавства про адміністративні послуги застосування принципу юридичної визначеності відносин держави із суб'єктом господарювання (заявником), та –

[65.] Відсутність в нормативно-правових актах України вищої юридичної сили такого дозвільного документу,

[66.] Відсутність в нормативно-правових актах України вищої юридичної сили такого положень про наявність адміністративної послуги як «погодження» Укравтодору (*пункт 18 цього Зауваження*),

[67.] Відсутність в нормативно-правових актах України вищої юридичної сили такого обов'язку суб'єктів господарювання вносити Плату за проїзд (*пункт 17, 18 цього Зауваження*),

[68.] Жодним нормативно-правовим актом України вищої юридичної сили не уповноважено Кабінет Міністрів України встановлювати Ставки плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні,

п р о с и м о:

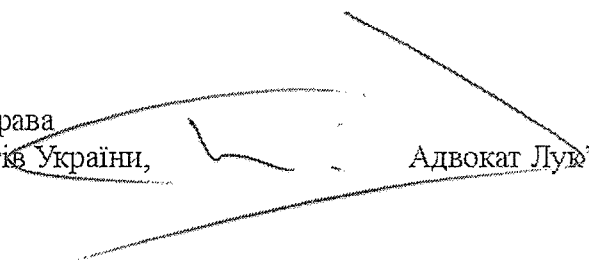
у погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року №1306 і від 27 червня 2007 року №879» **в і д м о в и т и** повністю.

Пропоновані Укравтодором зміни є недоцільними та неефективними у розумінні статті четвертої Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», адже не вирішують існуючого конфлікту Порядку №879 із нормами законодавства про дозвільну систему у сфері господарської діяльності.

Крім того, Укравтодором не проведено консультацій з Комітетом з транспортного права НААУ, із суб'єктами підприємницької діяльності України – вантажними автомобільними перевізниками.

З Високою повагою,

Голова Комітету з транспортного права
при Національній асоціації адвокатів України,

 Адвокат Луб'яненко Андрій